

Warszawa, dnia 29 września 2022 r.

Sygn. akt VI Ka 1070/21

1

2WYROK

2.1 W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

3 Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Zawadka

protokolant: protokolant sądowy stażysta Weronika Zych

4 przy udziale prokuratora Waldemara Basteckiego

po rozpoznaniu dnia 29 września 2022 r.

5 sprawy R. G. syna K. i H., ur. (...) w P.

6 oskarżonego o przestępstwo z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

7 na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

8 od wyroku Sądu Rejonowego w Nowym Dworze Mazowieckim

9 z dnia 22 czerwca 2021 r. sygn. akt II K 165/20

11 utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok; zasądza od Skarbu Państwa-Sądu Rejonowego w Nowym Dworze Mazowieckim na rzecz adw. A. K. kwotę 525,40 zł obejmującą wynagrodzenie za obronę z urzędu w instancji odwoławczej oraz podatek VAT; zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych postępowania odwoławczego, obciążając wydatkami Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 1070/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu			

<i>pierwszej instancji</i>	
Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie z dnia 6 października 2020 roku, sygn. akt III K 113/20	
<i>0.11.2. Podmiot wnoszący apelację</i>	
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# oskarżyciel posiłkowy	
# oskarżyciel prywatny	
# obrońca	
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# inny	
<i>0.11.3. Granice zaskarżenia</i>	
<i>0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</i>	

# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli		

	mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.11.4. Wnioski			
#	Uchylenie	#	Zmiana
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy			

0.12.1. Ustalenie faktów				
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	R. G.	Wysokość dochodów oskarżonego.	Informacja o dochodach oskarżonego	291
2.1.1.2.	R. G.	Dane o karalności	Informacja o osobie z KRK	293-295
2.1.1.3.	R. G.	Odwzorowania linii papilarnych oznaczonych literami a i b na folii ślad nr 2 oraz oznaczony literą a na folii ślad nr 4 zabezpieczone podczas oględzin miejsca włamania tj. na wewnętrznej kłamce i na czujce alarmowej stojącej na półce, są zgodne z odwzorowaniami linii papilarnych oskarżonego R. G..	Opinia daktyloskopijna	263-270
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty

2.1.2.1.				
0.12.2. Ocena dowodów				
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
1.	Informacja o dochodach oskarżonego	Załączony dokument urzędowy został sporządzony w przepisanej prawem formie przez organ do tego uprawniony, stanowi dowód tego, co zostało w nim urzędowe poświadczone. Strony nie kwestionowały autentyczności tego dokumentu.		
2.	Informacja o osobie z KRK	Załączony dokument urzędowy został sporządzony w przepisanej prawem formie przez organ do tego uprawniony, stanowi dowód tego, co zostało w nim urzędowe poświadczone. Strony nie kwestionowały autentyczności tego dokumentu.		
3.	Opinia daktyloskopijna	Opinia jest pełna, jasna i kategoryczna, dlatego nie nasuwa		

		wątpliwości co do wiarygodności.	
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
1.	Obrazę prawa procesowego tj. art. 7 kpk i 410 kpk poprzez niedopuszczenie dowodu z opinii daktyloskopijnej, mimo zabezpieczenia odcisków palców w miejscu zdarzenia.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo			

zasadny albo niezasadny	
<p>Sąd Rejonowy prawidłowo przeprowadził postępowanie, wyjaśnił na rozprawie wszystkie okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, następnie całość tych okoliczności wnikliwie i wszechstronnie rozważył, uwzględniając przy tym zasady prawidłowego rozumowania, wskazania wiedzy, doświadczenia życiowego i na tej podstawie poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne oraz wyprowadził trafny wniosek w przedmiocie winy oskarżonego R. G. za przypisane mu przestępstwo. Ocena materiału dowodowego przez sąd I instancji dokonana została z baczeniem na reguły z art. 4, 5, 7 k.p.k., a więc jest bezstronna i nie narusza zasady granic swobodnej oceny dowodów oraz jest zgodna z prawidłowym rozumowaniem, wskazaniem wiedzy, doświadczenia</p>	

życiowego,
zwłaszcza zaś nie
zawiera błędów
faktycznych i
logicznych.

Wbrew argumentom
obrońcy ustalenia
faktyczne
poczynione przez
sąd I instancji
zostały oparte na
podstawie
całości kształtu
materiału
dowodowego
ujawnionego w toku
rozprawy głównej,
ocenionego w
sposób
wszechstronny i
zgodny z zasadami
logicznego
rozumowania. Sąd
Rejonowy zasadnie
wskazał, iż dowodem
potwierdzającym
winę oskarżonego
jest opinia z
przeprowadzonych
badań genetycznych
(k.32-35,65-68). W
toku oględzin
miejsca włamania
zabezpieczono
niedopałki
papierosów leżące
na szafce przy łóżku
w pokrywce od
słoika (k.9v).

Z próbek pobranych
z niedopałków
wyizolowano DNA
pochodzenia
męskiego, który
porównano z
materiałem
biologicznym
pobranym od

oskarżonego. W wyniku badań genetycznych ustalono, że profil DNA oznaczony dla próbek pobranych z niedopałków papierosów jest zgodny z profilem DNA oznaczonym dla R. G.. Przy czym prawdopodobieństwo wystąpienia u przypadkowej osoby takiego profilu DNA, jaki oznaczono dla R. G. wynosi $4,48 \times 10^{-21}$, tj. jak u jednej osoby na co najmniej 223 tryliony niespokrewnionych osób.

Opinia z zakresu badań genetycznych jest kategoryczna i nie nasuwa wątpliwości, a oskarżony w żaden logiczny sposób nie wyjaśnił skąd wzięło się jego DNA na niedopałkach papierosów znalezionych na miejscu włamania. Składając wyjaśnienia oskarżony stwierdził, że w dniach 4-8 maja 2018r. pojechał do pracy w Niemczech w okolicach D., dlatego nie mógł dokonać włamania w dniach 7-8 maja 2018r. Tym niemniej wersji wyjaśnień

oskarżonego nie potwierdził świadek J. D., który zeznał, że załatwiał oskarżonemu pracę w Niemczech i odwoził oskarżonego na Dworzec (...) na tej wyjazd. Wydaje mu się jednak, że było to w 2017r., bo w 2018r. świadek przebywał w Irlandii i przyjeżdżał do Polski tylko od czasu do czasu (k.181).

Sąd Rejonowy sprawdził także wersję oskarżonego co do zakupu imiennego biletu na podróż do Niemiec. W systemie firmy autokarowej (...) nie widnieje bilet zakupiony na nazwisko R. G. na wyjazd w maju 2018r. (k.190). Alibi oskarżonego nie zostało potwierdzone.

Zebrane dowody tworzą zatem logiczną całość i pozwalają na przyjęcie w sposób niewątpliwy faktu głównego.

Apelacja obrońcy oskarżonego ma jedynie charakter polemiczny, ale nie przedstawia wiarygodnej, alternatywnej wersji zdarzenia, która w sposób skuteczny

podważałyby
ustalenia faktyczne
poczynione przez
sąd rejonowy.
Obróńca zarzuciła
obrazę przepisów
postępowania tj. art.
7 i 410 kpk poprzez
niedopuszczenie
dowodu z opinii
daktyloskopijnej,
mimo
zabezpieczenia
odcisków palców na
miejscu zdarzenia.

Rację ma obrońca,
że podczas oględzin
miejsc włamania
zabezpieczono ślady
daktyloskopijne
oznaczone nr 1,
2 i 4 (k.7-10),
które nie zostały
poddane badaniom
identyfikacyjnym.
Ślady zostały
znalezione na
drzwiach i
wewnętrznej klamce
oraz na czujce
alarmowej stojącej
na półce szafki
(zdjęcia nr 12,
13 ,14,28, 29 -
k.13,16).

Sąd Okręgowy
uzupełniając
postępowanie
dowodowe w toku
postępowania
odwoławczego
dopuścił dowód z
opinii Laboratorium
Kryminalistycznego
Komendy Stołecznej
Policji z zakresu
badań
daktyloskopijnych,

w celu ustalenia czy ślady linii papilarnych zabezpieczone na miejscu włamania należą do oskarżonego R. G.. Do badań porównawczych wykorzystano kartę z odwzorowaniem linii papilarnych oskarżonego znajdującą się w zasobach Centralnej Registratury Daktyloskopijnej Centralnego Laboratorium Kryminalistycznego Policji. Opinia z zakresu badań daktyloskopijnych jest jednoznaczna i potwierdza winę oskarżonego (k.263-270).
Odwzorowania linii papilarnych oznaczone literami a i b na folii ślad nr 2 (znaleziony na wewnętrznej klamce) oraz literą a na folii nr 4 (znaleziony na czujce alarmowej stojącej na szafce) są zgodne z odwzorowaniami linii papilarnych opuszek palców lewej ręki utrwalonymi na kopii karty daktyloskopijnej sporządzonej na personalia R. G. (k.268).

Opinia daktyloskopijna jest pełna, jasna i nie nasuwa wątpliwości, a ponadto uzupełnia zgromadzony już materiał dowodowy, stanowiąc kolejny dowód obciążający oskarżonego. Dowód przeprowadzony przez Sąd Odwoławczy nie zmienił więc wymowy dowodów ujawnionych przed Sądem I instancji.

Argumenty przytoczone w apelacji, nie są tego rodzaju, by powziąć wątpliwości co do ustaleń Sądu I instancji, a w szczególności w zakresie sprawstwa i winy oskarżonego R. G..

Ustalenia faktyczne poczynione przez sąd I instancji nie budzą zastrzeżeń Sądu Okręgowego, gdyż są oparte na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego w toku rozprawy głównej, ocenionego w sposób wszechstronny i zgodny z zasadami logicznego rozumowania.

Zespół dowodów przeprowadzonych na rozprawie prowadzi do stwierdzenia jednej tylko wersji zdarzenia, z której wynika, że oskarżony R. G. dopuścił się przypisanego mu czynu tj. w dniach 7-8 maja 2018r. w miejscowości S. dokonał kradzieży z włamaniem do domku typu holenderskiego po uprzednim wybiciu szyby okiennej i zaboru z jego wnętrza po uprzednim demontażu elementów miedzianych instalacji elektrycznej i grzewczej oraz dokonał zniszczeń wnętrza domku na sumę strat w kwocie 10.750 zł na szkodę J. K.. Jak już wielokrotnie w doktrynie wskazano udowodnienie nie musi oznaczać aby ustalenie wynikało zawsze bezpośrednio z konkretnych dowodów. Może ono wynikać także z nieodpartej logiki sytuacji. W realiach niniejszej sprawy taka sytuacja zachodzi. Analiza

sposobu dokonania kradzieży mienia, protokół oględzin, zdjęcia oraz dowody w postaci opinii z zakresu badań genetycznych niedopałków papierosów i śladów daktyloskopijnych znalezionych na miejscu włamania, wzajemnie ze sobą korelują. Zasady logiki i doświadczenia życiowego nasuwają jednoznaczny wniosek o sprawstwie i winie oskarżonego R. G. w zakresie przypisanego mu występk.

Argumenty przytoczone w apelacji, nie są tego rodzaju, by powziąć wątpliwości co do ustaleń Sądu I instancji, a w szczególności w zakresie sprawstwa i winy oskarżonego.

Wszystkie te dowody bezpośrednio i pośrednio układają się w logiczną i zamkniętą całość, która pozwala logicznie wnioskować o winie oskarżonego.

Reasumując zarzut naruszenia przepisów prawa procesowego w

<p>postaci art. 7 kpk i 410 kpk poprzez dowolną ocenę dowodów zgromadzonych w sprawie, w szczególności wbrew wskazaniom wiedzy, doświadczenia życiowego i zasadom logicznego rozumowania, okazał się niezasadny, skoro brak przeprowadzenia przez Sąd Rejonowy dowodu z opinii daktyloskopijnej, nie miało wpływu na prawidłowość ustaleń faktycznych.</p>		
<p>Zarzut obrazy prawa materialnego, tj. art. 288 § 1 k.k. poprzez przyjęcie, iż czyn przypisany oskarżonemu wypełnia również znamiona występku scharakteryzowanego w tymże przepisie.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarzut obrazy prawa materialnego jest niezasadny. Kumulatywną kwalifikację obejmującą przepisy art. 279 § 1 k.k. oraz art. 288 § 1 k.k.</p>		

należy przyjmować szczególnie wtedy, jeżeli w trakcie kradzieży z włamaniem sprawca, przełamując zabezpieczenie, spowodował uszkodzenie mienia wydatnie wykraczające poza szkodę związaną z usunięciem przeszkody chroniącej dostęp do pomieszczenia, skąd dokonano kradzieży.

Przepis o kradzieży z włamaniem (art. 279 § 1 k.k.) co do zasady konsumuje przepis o zniszczeniu lub uszkodzeniu mienia (art. 288 § 1 k.k.), zwłaszcza gdy szkoda wyrządzona włamaniem jest niższa od szkody wyrządzonej kradzieżą.

Włamanie polega na przełamaniu zabezpieczenia przed dokonaniem kradzieży.

Przełamanie zaś zabezpieczenia najczęściej wiąże się z uszkodzeniem lub zniszczeniem mienia.

Kumulatywny zbieg przepisów art. 279 § 1 k.k. i art. 288 § 1 k.k. uzasadniony jest wówczas, gdy dochodzi do zasadniczego

odwrócenia dysproporcji dóbr chronionych przez te przepisy, a więc gdy szkoda wyrządzona włamaniem jest zdecydowania wyższa od szkody wyrządzonej kradzieżą.

Kumulatywną kwalifikację obejmującą obydwa te przepisy należy przyjmować szczególnie wtedy, jeżeli w trakcie kradzieży z włamaniem sprawca, przełamując zabezpieczenie, spowodował uszkodzenie mienia wydatnie wykraczające poza szkodę związaną z usunięciem przeszkody chroniącej dostęp do pomieszczenia, skąd dokonano kradzieży.

Oskarżony zabrał mienie o wartości zdecydowanie niższej od wartości zniszczonego mienia. Koszt naprawy zniszczeń wyrządzonych przez oskarżonego, który dokonał wybicia okna, wyrwania instalacji elektrycznej oraz grzewczej wynosi aż 10 750 zł, co potwierdza wycena remontu

przedstawiona przez
pokrzywdzonego
(k.159). Oskarżony
celowo zniszczył
także pisuar,
spłuczkę i kabinę
prysznicową w
łazience, co
dokumentuje
protokół oględzin i
zdjęcia
(k.7-10,11-16).

Tymczasem zabór
miedzianych rurek
instalacji CO oraz
przewodów
elektrycznych nie
wymagał przecież
takich zniszczeń, aby
usunąć przeszkody
materialne
zamykające dostęp
do tego mienia.

Działanie
oskarżonego w
istocie stanowi jeden
czyn jako zdarzenie
faktyczne i jedno
przestępstwo o
surowszej
kwalifikacji z uwagi
na to, że zabór
mienia związany
jest z usunięciem
przeszkody
materialnej, dlatego
wypełnia znamiona
dwóch przepisów
kodeksu karnego tj.
art. 279 § 1 k.k.
i art. 288 § 1
k.k. w kumulatywnej
kwalifikacji prawnej.

Reasumując brak
jest podstaw do
uwzględnienia
zarzutu obrazy
prawa materialnego,
skoro zastosowanie

<p>przepisu art. 288 § 1 k.k. jest uzasadnione.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<ul style="list-style-type: none"> • uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd Rejonowy. • Na rozprawie odwoławczej obrońca zmodyfikował wniosek odwoławczy i wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wyeliminowanie z podstawy skazania art. 288 § 1 k.k. 	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wobec niezasadności zarzutów wnioski odwoławcze okazały się niezasadne.</p> <p>Brak podstaw do uchylenia wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania, gdyż nie jest konieczne</p>		

przeprowadzenie na nowo przewodu w całości, jak również nie zaistniała żadna z przesłanek wymienionych w art. 439 § 1 kpk, art. 454 kpk oraz art. 440 kpk.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.		
Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
0.15.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
utrzymanie zaskarżonego wyroku w mocy		
Zwiąże o powodach utrzymania w mocy		

Wobec
prawidłowości
dokonanych ustaleń
faktycznych i
oparciu na nich
rozstrzygnięcia o
karze, a także
niezasadności
zarzutów
podniesionych w
środku
odwoławczym, przy
uwzględnieniu treści
art. 447 kpk,
zaskarżony wyrok
należało utrzymać w
mocy. W sprawie nie
zaszła konieczność
orzekania poza
granicami
zaskarżenia - nie
wystąpiły przesłanki
z art. 439 § 1, art. 440
i 455 kpk.

Kara orzeczona za
przypisany występki
nie nosi cech rażącej
niewspółmierności
w rozumieniu art.
438 pkt 4 k.p.k. Sąd
Rejonowy
wymierzając karę
wziął pod uwagę
dyrektywy wymiary
kary określone w art.
53 kodeksu karnego
i uwzględnił
okoliczności
łagodzące oraz
obciążające co do
oskarżonego. Sąd
Odwoławczy w pełni
podzielił tą
argumentację, skoro
kara wymierzona
w tej wysokości
odpowiada
stopniowi

zawinienia
oskarżonego oraz
stopniowi społecznej
szkodliwości
przypisanego mu
czynu. W ocenie
Sądu kara roku
i 3 miesięcy
pozbawienia
wolności, spełni
wymogi zarówno
prewencji
indywidualnej jak i
generalnej.
Zastosowana kara,
spełni cele
zapobiegawcze i
wychowawcze w
stosunku do
oskarżonego, a
ponadto będzie
odpowiednią reakcją
wymiaru
sprawiedliwości w
zakresie
kształtowania
świadomości
prawnej
społeczeństwa.
Słusznie wskazał
Sąd Rejonowy w
pisemnych
motywach
rozstrzygnięcia, że
nie zachodzi wobec
oskarżonego
pozytywna prognoza
kryminologiczna ze
względu na
wcześniejszą
wielokrotną
karalność
(k.293-295).
Natomiast
orzeczenie
obowiązku
naprawienia szkody
poprzez zapłatę
kwoty 10 750
(dziesięć tysięcy

siedemset
pięćdziesiąt) złotych

Prawidłowo
sporządzona opinia
powinna w sposób
jednoznaczny
określić rodzaj
obowiązków
każdego z
uczestników ruchu,
wskazać kto i
jakiego rodzaju
reguły naruszył oraz
określić związek
przyczynowy
pomiędzy tym
naruszeniem a
zaistniałymi
konsekwencjami
będącymi
przedmiotem
danego
postępowania.

Opinia jest niepełna,
jeżeli nie udziela
odpowiedzi na
wszystkie
postawione
biegłemu pytania, na
które zgodnie z
zakresem
posiadanych
wiadomości
specjalnych i
udostępnionych
materiałów
dowodowych, może
oraz powinien
udzielić odpowiedzi
lub jeżeli nie
uwzględni
wszystkich istotnych
dla rozstrzygnięcia
konkretnej kwestii
okoliczności, albo
też nie zawiera
uzasadnienia
wyrażonych w niej
ocen oraz poglądów.

Opinia jest niejasna, jeżeli jej sformułowanie nie pozwala na zrozumienie wyrażonych w niej ocen i poglądów, a także sposobu dochodzenia do nich albo jeżeli zawiera wewnętrzne sprzeczności, posługuje się nielogicznymi argumentami.

Sprzeczność w samej opinii zachodzi wówczas, gdy co do tych samych, istotnych okoliczności, dokonane zostały odmienne ustalenia, odmienne oceny albo też z przeprowadzonych takich samych czynności sformułowane zostały odmienne wnioski.

ma spełnić swoją funkcję kompensacyjną wobec pokrzywdzonego J. K.. Wysokość poniesionej szkody została należycie wykazana przez pokrzywdzonego, który przedstawił wycenę remontu zniszczeń dokonanych przez oskarżonego w wyniku włamania do domku typu holenderskiego i

uszkodzenia instalacji elektrycznej, zniszczenia kabiny prysznicowej, zlewu, pisuaru, spłuczki oraz dwóch okien (k.159).			
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
0.0.15.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwiężle o powodach zmiany			
0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	

Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Brak numeracji	<p>Z informacji z NOE SAD (k.284-285) wynika, że oskarżony odbywa obecnie karę zastępczą pozbawienia wolności, a zatem uznać należy, iż sytuacja majątkowa oskarżonego nie pozwala na uiszczenie opłaty i kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym.</p> <p>o wynagrodzeniu obrońcy oskarżonego za udzielenie pomocy prawnej z urzędu w drugiej instancji orzeczono na podstawie § 17 ust. 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu.</p>	
7. PODPIS		